

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΑΚΤΥΡΟΙ ΚΑΙ ΑΣΤΟΧΟΙ ΑΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΤΩΝ

Ἐνας ἀπὸ τοὺς σφοδροὺς μύδρους, τοὺς ὄποιοντς ἐξέπειψεν
ηδη ἀπὸ τῶν πρότερων φύλλων τῆς ἐκδόσεώς της, ἡ συνάδελφος
«Χαλκιδική» κατηγορίαν θύμη καὶ εἰς τὸν παρ' ὅλου τοῦ λαοῦ τῆς
Χαλκιδικῆς ἐπιτιμώμενον Νομάρχην τῆς κ. Η. Βλάσσην.

Καὶ ἐκατηγορήθη ὁ κ. Βλάσσης εἰς καπηλικὸν ὑφες (τὸ διαιρέσιν τὸν διαφαίνομενόν κάτωθεν τῶν γιαμῶν τοῦ ἀπειλητικοῦ ἄρματος συντάκτον) ὅτι αὐτὸς δίθεν ὑπῆρχε καθ' ὅλην τὴν ἐν τῇ Νομαρχίᾳ πολιτείᾳ του ξένου πόδες τὰς ζωτικὰς ἀνάγκας καὶ ἀπαιτήσεις τῆς Χαλκιδικῆς.

Παρόμοιον ὑφός εἰς ἄλλην ἐποχὴν θὰ μᾶς ἐνέβαιλε καὶ
εἰς ἄλλας σκέψεις, ἄλλὰ τώρα διατυπούμενον ἔχει προφανῶς
τὴν ἔννοιαν νὰ θέσῃ εἰς τὸ ἐιργήτικὸν τῆς συναδέλφου, τὴν
μετάθεσιν τοῦ κ. Νομάρχου, ὅτι τουτέστιν αὕτη διετάχθη κα-
τόπιν τῶν δραστηρίων ἐνεργειῶν τῶν πολυτίμων συνεργατῶν
τῆς, ἀφοῦ προηγουμένως ὡς εἰνετοῖς πᾶσι γνωστὸν εἶχε ὑπογρα-
φῇ τὸ διάταγμα μεταθέσεως καὶ προαναγγῆς τοῦ κ. Π. Βλάση.

φη το οικετέρα μετανοεσθ και προμαχωγις του χ. Η. Βλαση. 'Αλλ' αι κατηγοριασ ανται δὲν πρόκειται νὰ παρασύρουν οὐδένα. Ο χ. Νομάρχης διὰ τῆς εὐθείας, τῆς συνετοῦς και ἀνιδιοτελοῦς δράσεώς του, καθ' ὅλην τὴν ἐν τῇ Νομαρχίᾳ Χαλιδικῆς παραμονήν του προσείλκυσε τὴν συμπάθειαν και ἐκτίμησιν ὅλων, οἵτινες πάντες μετὰ μεγάλης ψυχικῆς συντοιβῆς πληροφοροῦνται τὴν μειάθειν τοῦ χ. Βλάση.

“Αμα τῇ ἀναγγελίᾳ τῆς θλιβερᾶς αὐτῆς εἰδήσεως, ἡρξιε
τυγχρόνως νὰ ὑποθόση ὁ φόβος μῆπως διὰ τὴν δυστυχισμέ-
νην καὶ παραγκωνισμένην Χαλκιδικήν, ἀνατεῦλουν καὶ πάλιν
ἥμεραι σκότους, ὑπενθυμίζουσαι τὴν τυραννικὴν πολιτείαν
Τράκα. Διότι πραγματικῶς πεφωτισμένη καὶ χοηστὴ ὑπῆρξε ἡ
διοίκησις τοῦ Νομοῦ μας ὑπὸ τοῦ κ. Βλάσσου. Χάρις εἰς τὰς
στιβαρὰς γείρας αὐτοῦ, ός καὶ τῆς ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν αὐτοῦ
τελούστης διευθύνσεως ἀτέκτησε ὁ Νομὸς Χαλκιδικῆς τὸν τα-
χὺ καὶ κανονικὸν ύσθμὸν διοικήσεως.

Εἰς τὸ πρόσωπόν του ἡ Χαλκιδικὴ εἶναι παραδειγμάτων καὶ ὀκάματον ἐργάτην ἔτοιμον νὰ θυσιασθῇ διὰ τὴν ἀναγέννησίν της. Η ὅλη πολιτεία του διείπετο ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρουν ἀπὸ τὴν θεμελιώδη διοικητικήν ἀρχὴν (ὅτι αἱ δημόσιαι ὑπηρεσίαι δὲν πρέπει νὰ σταματήσουν οὐδὲ ἐπὶ στιγμῆν).

Δὲν ἔμεινεν ξένος ὁ κ. Βλάσοης πρὸς τὰς ἀνάγκας τῶν σεισμοπαθῶν ὃς τὸν κατηγόρησεν ὁ δραματικόμενος συλλαλητήριον καὶ ἔξεγέρσεις ἀρθρογράφος. Μεταβάς ἐπὶ τόπου ἐπεστάτησε προσωπικῶς κατὰ τὴν δεινὴν συμφορὰν τὴν ὅποιαν τότε ὑπέστησαν καὶ ἐφορύτισε ἐν τῷ μετρῷ τῆς δικαιοδοσίας του νὰ ἔλθῃ ἀρωγὸς εἰς τὴν δυστυχίαν των. Ἀλλὰ τὶ πταίει αὐτὸς ἐάν δὲν ἔχει διακανονισμῆς τὸ ζῆτημα τῆς στεγάσεως των, ὅταν καὶ σήμερον καθυστεροῦν αἱ ἀνάλογαι πιστώσεις; Ἀλλως τε τοῦτο δὲν εἶναι τόσον τῆς ἀνομοδίστητός του.

¹ Ήτο φυσικὸν ἐν τῇ δημιουργικῇ του δράσει νὰ συναντήσῃ καὶ τινας ἔχθρον, ἀνθρώπους τῶν ὅποιων ἀπέρχουσε ἀσυγῆτηται τὴν ἐναντοποίησιν τῶν παρανόμων καὶ ἴδιοτελῶν σκοπῶν, ὡς τοῦ ἐκτοξεύσαντος πρὸ ἡμερῶν τὰς ἐναντίου του ἀπελλάξ.

Αιὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς μεγάλας ὑποθέ-
τοῦ λαοῦ τῆς Χαλκιδικῆς εἰς τὸ διεγόμηνον αὐτὸ διπτημα,
εἴχε εὑδόκιαν ἔνδοξον παρελθόν ὁ κ. Βλάσπης. Διὰ τῆς βα-
θίας καὶ πολυμεροῦς στρατιωτικῆς καὶ πολιτικῆς μορφώσεως
του ἀνεδείχθη πραγματικὴ ἴδιοφυΐα. Καταγάμενος ἀπὸ τὴν ισ-
τορικὴν οἰκογένειαν Βλάσηδων, ἐσπούδασεν εἰς τὴν Στρατιο-
τικὴν Σχολὴν τῶν Εὑστράτων.

Αποφοιτήσας μετέβη διὰ συμπληρώση τὰς σπουδάς του πι μακρὸν σειράν ἐτῶν εἰς τὴν Γερμανίαν, Αγγλίαν, Γαλλίαν ἐκεῖθεν ἀπέκτησεν μεγάλην στρατιωτικὴν ἰκανότητα, διὸ καὶ τιμῆθη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διορισθεὶς στρατιώτης ἀκόλουθος τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας ἐν Λονδίνῳ, Λιετέτεσσε Διοικητής τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων. Ἐδρᾶσε ἐπὶ 3 συνεχεῖς ἡ τη ἐθνικῶς ἐν Θράκῃ παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Ι. Αραγούμη ὑπὲρ τὸ ὄνομα Βάθης. Καὶ τελευταίως ἦτο τακτικὸς συνεργάτης εἰς τὴν Ἔγκυρον λεξικὸν τοῦ Ελευθερουδάκη. Ὁποῖος ἔπειτε νὰ ὑπάρξῃ ὁ κ. Βλάσσης διὰ ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν 3 συνεργατῶν τῆς Χαλκιδικῆς Αἰγαίου ἓπειτα

Ι. ΤΝΩΜΗ ΜΑΣ Η ΚΑΓΑΡΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΜΒΥΚΩΝ

· Η κατάργησις τῶν θιοτυκῶν ἀμβύνων καὶ ἡ συγκέντρωσις τῆς παιδεγγοῆς οὐρανιείματος εἰς ἔξ
καὶ μόνον ἐργοστάτη—καὶ τοῦτο
διὰ νὰ δροστημαχθοῦν τὰ συμφέ-
ροντα δραμέιων μόνον βιομηχά-
νων πεγαλοκοψαριῶν—εἶται μέ-
τιον ἀστοχοῖς καὶ ἀτοποῖοι,
καὶ ἀποτελεῖ κατάφορον διὰ τὸν
λιὸν ἀδυκίαν, καθιστὸν τοῦ λοιποῦ
τὴν ζωὴν πλείστουν βιοπλαστῶν—
οἰκογενειαρχῶν ἀπεργαλλόντως δύ-
σκολον καὶ ποφθληματήν.

Τό ζήτημα τοῦτο εἶναι διὰ τὴν Χαλκείδην τοῦλαξιστὸν πεφαλαιώδους σπουδαιότητος, καθ' ὅτι τὸ πλεῖστον τῆς σπουδηλοπαρεγγυῆς αὐτῆς προσοργίζεται μόνον διὰ τὴν οἰνοπτευματοποιίαν καὶ τὴν ἀπόσπαξιν, οὐδὲ ὡς τῆς ταύτης κατατέλλεται.

πτυχῶν ποιητικῶν, αἱρεσία τῆς θείας μούντος καὶ ἀδερφού τούτου διὰ τὸ λαὸν νομοσχέδιον.

ἀπέλαυνε τῆς γενικῆς ἐκτιμήσεως.
Ναί, ήτο αὐστηρὸς ὁ Νομάρχης. Τὴν στρατιωτικὴν πειθαρχίαν καὶ αὐστηρότητα τὴν μετέφερε καταλλήλως εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Νομοῦ καὶ τῶν Κοινοτήτων τῆς Χαλκιδικῆς. Τοῦτο ἔπειτε νὰ υπάρξῃ. Διότι οὕτω μόνον μὲ τὸ πνεῦμα τῆς πειθαρχίας καὶ περισυλλογῆς ἥδύνατο ν' ἀναπληρώσῃ τὰ χάσματα τῶν προσκατόχων του καὶ ν' ἀποδύσῃ τὴν ὄντιμικὴν λειτουργίαν τῆς Νομαρχίας μηχανῆς.

Χωρὶς νὰ μηνησθῶν τὸν ἡμερῶν τῶν κ. κ. Τζανέτο
Στ. Λάκη. Ἀποστολίδη καὶ Τσάκη θὰ προσπαθήσουμεν ν
ἔχηγήσουμεν διατὶ ἀπεκλήθη ἀπὸ τὴν συναδελφον καλὸς Νο
μάροκης δὲ. Στα αἴτια πουλός. Ἀπλούστατα, διότι δὲν ἀπέφευγε
νὰ ξανοποιήσῃ τὰ ταπεινὰ συμφέροντα τῶν διαφόρων κοι
ματιαρχίσκων, ἐγκρίνων παχυλοὺς μισθοὺς «ἡμετέρων», ὑπο
τηροῦσιν τοὺς διαφόρους κοινοτάρχας κατὰ τὴν εὐσυνήδειτον
μὴ διατείρησιν τῶν κοινοτικῶν χρημάτων, πεῖλοι τῶν δποίω
εῖναι καὶ σημεούν ἀκάπη δοσίλογοι ἀπέναντι τῆς Δικαιοσύνης

είναι καὶ οὐπισθόν αὐτοῖς οὐσιοῖς γοῦ πλενοντεῖ τῆς Δικαιοδοσίας
μή πληρώσαντες εἰσέτι τὰς παρανομίας των ἔκεινας. Εἰχε ἐν δέ
λιγοις λέξεις δημιουργηθῆ περὶ τὸν κ. Σταματόπουλον πραγμα-
τικὴ οὐλία. Ἐνῷ αὐτὸ δὲν θὰ τολμήσῃ νὰ τὸ υποστηρίξῃ κα-
νεὶς διὰ τὸν νῦν Νομάρχην ὅλοι οἱ Κοινοτάρχαι ἥξενδον δι-
δὲν ἡδύναντο νὰ ἐπιτύχουν ἐκ μέρους του ἔγραισι παρανόμω-
καὶ ιδιοτελῶν ἐνεργαιῶν ἔπειτε ἀπαραιτήτως αὗται νὰ εὑρέ-
σκονται ἐντὸς τὸν ὄρθων τῆς ἡμικῆς καὶ τῆς Δημοτικῆς καὶ Κοι-
νοτικῆς νομοθεσίας.

Κατόπιν όλων αὐτῶν εὐρέθησαν 2—3 ασυνειδήτοι, καὶ ἀνόμῳ ποιοῦνται καὶ μέσων θεράποντες διὰ νὰ καταβιβάσουν εἰς τὸ ποταπόν των ἑπίπεδον καὶ ἔναν ἐκλεκτὸν ἐκπρόσωπον τῆς Κυβερνήσεως, χωρὶς νὰ τολμοῦν κάν ν' ἀναφέρουν ἔνα συγχρεούμενον στοιχεῖον κατηγορίας.

λοιπεν τον Νομαρχην εδυν, εδυνησετον. αφαιριστον, αστηρως εις το καθηκον.

Λεν έξεδομημεν διὰ νὰ λιβανίζομεν πρόσωπα και κατεστάσεις και θὰ ἐκηρύξουμεν ἡμεῖς πρώτοι τὸν πόλεμον ἐναντίον σδήπτοτε ὅστις ἐπὶ λήσιμων τῶν καθηκόντων του δὲν θὰ διέθετεν εἰλειχινῶς τὸ ἐνδιαφέρον του ὑπὲρ τῆς Χαλκιδικῆς πρέξευτηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῆς ὥποιας και μόνον ἔξεδόθ

Η ΕΙΣΠΡΑΞΙΣ ΤΩΝ ΦΟΡΩΝ ΥΠΟ ΤΩΝ ΔΥΟ ΤΑΜΕΙΩΝ

Οἱ Ταῦτα Χαλκιδεῖς καὶ Ἀργοναῖς, ἀσφυλῶς κατόπιν ἀντέρεις δεκταγῆς, προσέβησαν εἰς τὴν ἔκδοσιν σωματίους ἐνταλμάτων διὰ τίς εἴσπραιξιν πινεῖς καθιυστεροψιμένους τυλὸν φόρουν. Τὰ δὲ ἀστυνομικὰ ὅργανα ὑπείκονται καὶ αὐτὰ ἐξ τὸ γεννιὸν πνεῦμα τῆς ἐξ ιντώσεως τῶν διφειλετῶν, ἐξώρμησαν πρὸς ἄγραν αὐτῶν. Καὶ κυνηγοῦν τοὺς διφειλέτας ἀκόμη καὶ μέσα εἰς τοὺς ἀγροὺς των καὶ ἐνῷ οὗτοι καταγίνονται εἰς τὴν πειστύλλογὴν τῆς παραγγελῆς.

των — ἀπολύτως ἐπειγούσης.
'Αδιαφροσύντα δὲ τελέων πρὸς
τὰς διαμαρτυρίας τῶν ἑλευθέρων καὶ
τιμών τούτων πολιτῶν διὰ τὴν
προσγενεομένην αὐτοῖς, λόγῳ τοῦ ἐ-
πείγοντος τῆς ἔργασίν των, ζημίαν,
σείρουν τούτους εἰς τὰς φυλακὰς
δι' 100 καὶ 50 ἀκόμη δραχμαίς, διὰ
νὰ ... ἴσοιν γίησῃ ὁ κρατικὸς προστάτης.

Τὸ ἀπάνθρωπον τοῦτο, εἰς βῆ-
δος νομισταγεστάτων καὶ πάντες
ουνεπεστάτων εἰς τὰς πρὸς τὸ δη-
μόσιον ὑποχρεώσεις τῶν πολιτῶν,
μέτρον. δέον νὰ σταματήσῃ πίστη-
τα. Διότι εἶναι ἔγκλημα νὰ σείσω-
νται εἰς τὰς φυλακὰς ἐλεύθεροι καὶ
νομισταγεῖς πολῖται δι' ὅφειλήν των
πρὸς τὸ δημόσιον 100 καὶ 50 δραχ.,
καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ πιμαγιογή τού-
των ενδύσκεται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν
στοιχείων τῆς φύσεως, καὶ καθ' ἣν
στιγμὴν πλείστοι ἐπιτήδειοι μεγι-
λοκεφαλαιοῦχοι ἕγλυστροῦν αλλου-
ρωειδῶς πάσης παταβούλης φύσιν.

Τὰ ἐντάλματα φόρων καλὸν εἰ-
ναι νὰ ἔκδιδωνται εἰς ἐπικαιροτέ-
ραν δι' ἑκαστην περιφέρειαν ἐποχὴν
—ὅποτε καὶ θ' ἀπεδίδουν ἀσφαλῶς
περισσότεροι, διότι ὁ λαὸς τῆς Χαλ-
κιδικῆς ἐσυνήθισε πάντοτε νὰ...
πληρώνῃ—καὶ ὅχι εἰς ἐποχὴν κατὰ
τὴν ὅποιαν δὲ κόσμος εἴναι φοβε-
ρῷ ἀπησχολημένος μὲ θρησκείας ἀ-
πολύτως ἐπειγούσας.

AIA THN AIECOTYNEIN T.T.

Μᾶς καταγγέλεται δι το πολλοὶ ἄγροτικοι ταχυδούμοι συνεχίζουν καὶ πάλιν τὸ πέτιγμα τῶν ἐπιστολῶν, ἐφημερίδων καὶ λοιπῶν ἐγγράφων εἰς τὰ καφενεῖα τῶν χωρίων ἐξ ὅντος οὐδεοῦνται νῦν διέχονται, ἀδιαφοροῦντες καὶ δὲ διολκητοῖσαν διὰ τὴν διανομὴν αὐτῶν καὶ τὴν τυχόν ἀπόλειάν του.

Διὰ τὸ ζῆται τοῦτο ἡγολίθη
μεν καὶ ἄλλοτε διαμαρτυρήσετε
πόδες τοῦτο ἐντονώτατα καὶ ἐπι-
χόντες νὰ περιουσιθῇ τοῖς κάπως
τὸ κακόν.

Γιώργος οποίος, χαρακωνόμενος φα-
νεται τῆς σχετικῆς ἐπιβλέψεως, το-
ἄποτον ἐπαναλαμβάνεται ποδὸς με-
γίλλην Σημίαν καὶ λαγανάκτησιν τοῦ
λαιοῦ

“Η ἐρμοδία ὑπηρεσία ὑποχρεοῦ-
ται νομίζοντας νὰ προσέξῃ τὸ Ἑγι-
μα τοῦτο ἀρχετὰ δυτικῶν τοὺς
ὅπενθύνους τούτους ὑπαλήπτους νὰ
μὴ εῖναι τόσον ἐπαλήσιμους τοὺς
προδικούς τους καὶ ὑπεροχέστερους τοὺς

